

РЕШЕНИЕ

№ 8368

гр. София, 28.12.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в публично заседание на 14.12.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **10008** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 129, ал. 7, във връзка с чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба от А. А. В., като предмет на съдебен контрол за законосъобразност е акт за прихващане и/или възстановяване № 1401464/28.04.2014 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП София. Жалбоподателят обжалва издадения акт за прихващане и/или възстановяване, с който е отказано възстановяването на надвнесен данък върху доходите на физическите лица за 2007 г. и 2008 г. общо в размер на 56, 28 лв. Претендират се разноси.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика София изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните в производството и събраните по делото доказателства намира за установено от фактическа страна следното:

С молба, вх. № 14956/18.12.2013 г. А. А. В. е направила искане да ѝ бъде възстановена сумата от 256, 10 лв., представляваща надвнесен данък по ГДД за 2007 г., сумата в размер на 50, 60 лв., представляваща надвнесен данък за 2008 г., сумата в размер на 402, 73 лв., представляваща надвнесен данък по ГДД за 2009 г. От събраните по делото доказателства се установява, че тази молба е подадена във връзка с молба, подадена от същото лице на 19.11.2013 г., в която се посочва, че за заверка на осигурителната книжка на лицето за 2012 г. в Националния осигурителен институт е била необходима корекция на таблица 1 и 2 поради изплатени обезщетения за

временна нетрудоспособност. В молбата от 19.11.2013 г. лицето посочва, че получила указания от проверяващия инспектор да „отстрани“ сумата от 306, 35 лв. като авансово внесен данък от данъчната декларация поради обстоятелството, че тази сума не е била наредена като данък, а като надвнесена сума по други пера. Проверката била установила, че по партидата на лицето са налице надвнесени 455, 24 лв. Кога е била извършена посочената проверка, от кои органи по приходите и с какъв акт е приключила същата, лицето не посочва, не представя и писмени доказателства в тази насока. В молбата си от 19.11.2013 г. лицето моли да се направи проверка и на коригираните от дата 08.12.2011 г. данъчни декларации за 2007 г. и 2008 г., при съобразяване на обстоятелството, че при попълването на таблици 1 и 2 размерът на осигурителните вноски за фонд ДОО бил изчислен по указания на проверяващите инспектори по високия % - 16,3%, а не както било правилно – 12,8%. Лицето посочва, че с последното осъществило се обстоятелство довело до последицата, че е внесла за 2007 г. 447, 85 лв. за ДОО, с което са налице надвнесени 129, 38 лв., а трябвало да бъдат внесени 318, 47 лв. За 2008 г. по фонд ДОО при изравняването от лицето били внесени осигурителни вноски за 2018, 16 лв. – 343, 16 лв., с което били надвнесени 84, 78 лв., а е трябвало да бъдат внесени 258, 38 лв. (12,8%). По този начин според лицето, същото било надвнесло сумата от 669, 40 лв., която моли да бъде приспадната от настоящите и бъдещите му задължения към Националната агенция за приходите.

Във връзка с подаденото искане и била извършена проверка, приключила с акт за прихващане и/или възстановяване № 1308201/30.12.2013 г. Установено е, че А. А. В. е самоосигуряващо се лице, извършващо дейност като свободна професия, осигурен за всички осигурени социални рискове без трудова злополука, професионална болест и безработица. Установено е, че лицето е подало ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ от 30.04.2008 г., в която неправилно е определило размера на облагаемия доход по чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ, като на 30.05.2008 г. с декларация вх. № 010Б7034/30.05.2008 г. са били обработени коригиращи данни, определен нов размер на облагаемия доход по чл. 29, ал. 1 от ЗДДФЛ и надвнесен данък по чл. 48 от ЗДДФЛ в размер на 240, 46 лв. С протокол № 803912/11.06.2008 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП София на лицето е възстановена сумата в размер на 240, 46 лв. От събраните по делото доказателства се установява, че за 2008 г. лицето е подало декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ, вх. № 01001872/27.04.2009 г., в която е установен надвнесен данък в размер на 9, 89 лв. С протокол № 901722/16.05.2009 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП София, на лицето е възстановена като надвнесен данък сумата в размер на 9, 89 лв. И двата протокола не са оспорени от лицето, същите са влезли в сила. От съдържанието и на двата протокола се установява, че те са издадени при извършена проверка за възстановяване на надвнесен данък по ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ. От събраните по делото доказателства се установява, че от лицето е била подадена коригираща справка за окончателния размер на осигурителния доход за 2007 г. вх. № 01000033135/12.12.2011 г. (същата не е приложена като доказателство по делото, но страните не спорят относно съществуването ѝ и нейното съдържание), в която е посочен размер на надвнесения данък 256, 46 лв. (за разлика, в подадената ГДД за 2007 г. този размер е 240, 46 лв.). Подобна коригираща декларация е била подадена от лицето и за 2008 г., вх. № 01000033136/12.12.2011 г., в която е посочен нов размер на облагаемия доход съгласно чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ и посочен надвнесен данък по чл. 43 от ЗДДФЛ – 50, 21 лв. (за разлика, в подадената ГДД за 2008 г. този размер е 9,89 лв.).

По подадените от лицето 2 молби – от 29.11.2013 г. и от 18.12.2013 г., чието съдържание беше посочено по-горе е била извършена проверка, резултатите от която са били обективирани в акт за прихващане или възстановяване № 1308021/30.12.2013 г. В този акт е описана фактическата обстановка, описана по-горе в това съдебно решение, като е направена констатацията, че с акт за прихващане или възстановяване от 11.06.2008 г. е възстановена сумата в размер на 240, 46 лв. и не е възстановен данък в размер на 15, 96 лв., с акт за прихващане или възстановяване от 16.05.2009 г. е възстановена сума в размер на 9, 89 лв. и не е възстановен данък в размер на 40, 32 лв. Посочено е, че при проверка в информационната система на НАП са установени несъответствия между декларираните с декларация образец 1, декларация образец 6 и внесени осигурителни вноски за 2008 г. Прието е, че предвид факта, че не може да бъде установен действителния размер на надвнесената сума за ДОД за 2008 г., следва да се откаже възстановяване на сумата в размер на 40, 32 лв. (всъщност това представлява разликата между сумата от 50, 21 лв., която е посочена като надвнесен данък в коригиращата декларация от 2011 г. и сумата от 9, 89 лв., посочена в ГДД за 2007 г.). Прието е, че сумата от 15, 96 лв. за периода 2007 г. е неоснователно внесена и следва да се възстанови (всъщност това представлява разликата между сумата от 256, 46 лв., посочена като надвнесен данък в коригиращата декларация от 2011 г. и сумата от 240, 46 лв., посочена в подадената от лицето ГДД за 2007 г., като следва да се посочи, че тази сума е определена като подлежаща на възстановяване с протокол № 1106168/14.12.2011 г., посоченият протокол не е бил обжалван, същият е влязъл в сила). По отношение на посочения от лицето в молбата му от 18.12.2013 г. надвнесен данък в размер на 402, 73 лв. е отразено, че той е възстановен на лицето с акт за прихващане или възстановяване № 1002017/27.05.2010 г. (по това обстоятелство страните не спорят).

По отношение на корекция на данни за фонд ДОО по декларация образец № 6 за самоосигуряващо се лице за 2009 г. е отразено, че не са установени несъответствия между декларираните с декларация образец 1, декларация образец 6 и внесени осигурителни вноски за фонд ДОО, като няма основание за корекции на данните. Посоченият акт за прихващане или възстановяване е бил обжалван по административен ред пред по-горестоящия административен орган. Следва да се посочи обстоятелството, че подадената жалба е изключителна неясна, като в същата се правят възражения по таблицата към акт за прихващане или възстановяване, посочват се осъществили се обстоятелства, за които не са представени писмени доказателства. Настоящата жалба е очевидно неясна и несъмнено същата е пречатствала възможността на органите по приходите за законосъобразното и правилно произнасяне по същата. Неяснотата както в жалбата, така и в акта за прихващане и възстановяване пречатстват също така настоящата съдебна инстанция да установи мотивите на административния орган, съдържащи се в посочения акт за прихващане или възстановяване. Този акт за прихващане или възстановяване е отменен с решение № 480/17.03.2014 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, като е указано на органа, възложил извършването на проверка да издаде нова резолюция за извършване на проверка. Издадена е нова резолюция за извършване на проверка № 1401464/27.03.2014 г., съгласно която проверката следва да обхване установяването на сумите за прихващане/възстановяване по решение № 480/17.03.2014 г. Проверката е приключила с издаването на акт за прихващане или възстановяване №

1401464/28.04.2014 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП София (предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата съдебна инстанция). С този акт се приема, че сумите в размер на 15, 96 лв. за периода 2007 г. и 40, 32 лв. за периода 2008 г. са неоснователно внесени и следва да се възстановят.

Установено е пълно погасяване на задълженията за осигурителни вноски за 2007 г. и за 2008 г. (с внесените на 29.01.2013 г. и на 18.02.2013 г. суми са били погасени оставащите задължения за осигурителни вноски за 2007 г. и за 2008 г.), като е прието, че внесените по сметките на ТД на НАП суми през 2013 г. са погасили задължения за осигурителни вноски и дължим данък за периода 01.10.2010 г. – 31.12.2012 г. и задължения по декларация образец 1 за авансовите вноски за самоосигуряващо се лице за 2013 г. поради обстоятелството, че няма задължения за 2007 г. и 2008 г. Прието е, че на 12.12.2013 г. след извършена проверка за корекция на данни по ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2012 г. са били установени недекларирани задължения за осигурителни вноски, обработени с декларация образец 6 вх. № 010021306956117/12.12.2013 г. с дължимите за довносяне суми за самоосигуряващото се лице за 2012 г., както следва 1525, 31 лв. за фонд ДОО, 756, 16 лв. за здравно осигуряване и 464, 04 лв. за ДЗПО – УПФ. Като краен резултат с акта за прихващане или възстановяване, публичните задължения на лицето са определени в размер на 2296, 63 лв. сумата за прихващане е определена в размер на 2240, 35 лв., сумата за възстановяване е определена в размер на 56, 28 лв., сумата в размер на 56, 28 лв. е прихваната от дължим ДОО в размер на 244, 80 лв. за 2008 г. и при определеното прихващане на сумите е определен данък за възстановяване в размер на 0 лв. При осъществено обжалване по административен ред, решаващият административен орган с решение № 1676/18.09.2014 г. е потвърдил акта за прихващане или възстановяване като законосъобразен. При осъществен контрол за законосъобразност по съдебен ред актът за прихващане или възстановяване е отменен с решение № 728/11.02.2015 г., постановено по адм.д. № 11403/2015 г. на Административен съд София град. Това решение е отменено с решение № 10416/06.10.2016 г., постановено по адм.д. № 3859/2015 г. на Върховния административен съд. В мотивите си съдът е указал, че при новото разглеждане на делото следва да бъде назначена съдебно-счетоводна експертиза, която следвало да изчисли какви са действителните данъчни и осигурителни задължения на жалбоподателя за съответните периоди, кои са изплатени, кои са прихванати или възстановени, има ли неизплатени задължения, респективно има ли подлежащи на прихващане суми.

По този начин в мотивите на това си решение Върховният административен съд е указал на първоинстанционния съд да изясни мотивите на административния орган, включително той да изложи такива, каквито мотиви, както правилно е установил първоинстанционния съд при първото разглеждане на делото не се съдържат в обжалвания административен акт.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, подадена е от лице, имащо право на жалба, срещу подлежащ на обжалване административен акт, и след като е осъществено обжалването по административен ред в съответствие с чл. 156, ал. 2 от ДОПК, и е процесуално допустима.

По същество същата е основателна.

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност е акт за прихващане и/или възстановяване акт за прихващане и/или възстановяване № 1401464/28.04.2014 г.,

издаден от орган по приходите в ТД на НАП София. При произнасянето по жалбата настоящата съдебна инстанция съобразява обстоятелството, че тази жалба съдържа преди всичко посочване на факти, стр. 1-3 от същата. Незаконосъобразността на акта за прихващане или възстановяване се обосновава само с обстоятелството на нарушени основни процедурни правила за промяна на влезли в сила ГДД (без посочване на същите нито в жалбата, нито в проведените съдебни заседания). Оплакванията, съдържащи се в жалбата са принципни, определени като несигурност и нестабилност в системата на Национална агенция за приходите, без тази непоследователност да е свързана с конкретния случай, без посочване и обосноваване на конкретни незаконосъобразни действия, осъществени от административния орган. Всъщност, както беше посочено и по-горе в мотивите на това решение, липсата на определени мотиви в обжалваното решение, се дължи и на липсата на яснота в подадените жалби от жалбоподателя както при първото, така и при второто осъществило се административно производство. Нито една от подадените жалби от жалбоподателя не съдържа конкретни и ясни доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт. Именно това е и обстоятелството, обосновоало и мотивирало решението на Върховния административен съд за даване на указания за изготвяне на експертиза със задачи, посочени в мотивите на това решение.

Независимо от така посочените обстоятелства, следва да се отрази обстоятелството, че фактите по спора правилно са отразени в обжалвания административен акт, както и в решението на решаващия административен орган (с изключение на обстоятелството на отразяване на стр. 2 от акта за прихващане или възстановяване, че с протокол от 11.06.2008 г. е отказано възстановяването на данък в размер на 15, 96 лв., доколкото посоченият протокол не е с това съдържание и с изключение на обстоятелството, че с протокола от 16.05.2009 г. не е възстановен данък по чл. 48 от ЗДДФЛ в размер на 40, 32 лв., доколкото посоченият протокол не е с подобно съдържание). От представените по делото доказателства се установява, че с молба, вх. № 14956/18.12.2013 г. А. А. В. е направила искане да ѝ бъде възстановена сумата от 256, 10 лв., представляваща надвнесен данък по ГДД за 2007 г., сумата в размер на 50, 60 лв., представляваща надвнесен данък за 2008 г., сумата в размер на 402, 73 лв., представляваща надвнесен данък по ГДД за 2009 г. От събраните по делото доказателства се установява, че тази молба е подадена във връзка с молба, подадена от същото лице на 19.11.2013 г., в която се посочва, че за заверка на осигурителната книжка на лицето за 2012 г. в Националния осигурителен институт е била необходима корекция на таблица 1 и 2 поради изплатени обезщетения за временна нетрудоспособност. В молбата от 19.11.2013 г. лицето посочва, че получила указания от проверяващия инспектор да „отстрани“ сумата от 306, 35 лв. като авансово внесен данък от данъчната декларация поради обстоятелството, че тази сума не е била наредена като данък, а като надвнесена сума по други пера. Проверката била установила, че по партидата на лицето са налице надвнесени 455, 24 лв. Кога е била извършена посочената проверка, от кои органи по приходите и с какъв акт е приключила същата, лицето не посочва, не представя и писмени доказателства в тази насока. Съобразно съдържанието на молбата (възпроизведено в частта по установяване на фактите в това решение), лицето посочва, че е надвнесло сумата от 669, 40 лв., която моли да бъде приспадната от настоящите и бъдещите му задължения към Националната агенция за приходите.

От събраните по делото доказателства се установява, че А. А. В. е

самоосигуряващо се лице, извършващо дейност като свободна професия, осигурен за всички осигурени социални рискове без трудова злополука, професионална болест и безработица. Установява се, че лицето е подало ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ от 30.04.2008 г., в която неправилно е определило размера на облагаемия доход по чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ, като на 30.05.2008 г. с декларация вх. № 010Б7034/30.05.2008 г. са били обработени коригиращи данни, определен нов размер на облагаемия доход по чл. 29, ал. 1 от ЗДДФЛ и надвнесен данък по чл. 48 от ЗДДФЛ в размер на 240, 46 лв. С протокол № 803912/11.06.2008 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП София на лицето е възстановена сумата в размер на 240, 46 лв. (този протокол е издаден именно във връзка с осъществена проверка за възстановяване по данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ с вх. № 0100010Б7034/30.05.2008 г., коригираща декларация към декларация 010Б5749/30.04.2008 г.). Посоченият протокол не е оспорен, влязъл е в сила, същият е породил права за лицето и по същността си има характера на акт за прихващане и/или възстановяване. Съгласно изричното отразяване в този акт, след направена справка за дължими задължения за данъци, задължителни осигурителни вноски, глоби и санкции, установени от Националната агенция за приходите, се установява, че лицето няма непогасени такива. От събраните по делото доказателства се установява, че за 2008 г. лицето е подало декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ, вх. № 01001872/27.04.2009 г., в която е установен надвнесен данък в размер на 9, 89 лв. С протокол № 901722/16.05.2009 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП София, на лицето е възстановена като надвнесен данък сумата в размер на 9, 89 лв. Посоченият протокол не е оспорен, влязъл е в сила, същият е породил права за лицето и по същността си има характера на акт за прихващане и/или възстановяване. Съгласно изричното отразяване в този акт, след направена справка за дължими задължения за данъци, задължителни осигурителни вноски, глоби и санкции, установени от Националната агенция за приходите, се установява, че лицето няма непогасени такива.

От съдържанието и на двата протокола се установява, че те са издадени при извършена проверка за възстановяване на надвнесен данък по ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ, като и двата протокола обхващат проверката за определен период, във връзка с подадени годишни данъчни декларации, съответно за 2007 г. и за 2008 г. От събраните по делото доказателства не се установи по отношение на това лице да е възлагана проверка за установяване на публични задължения за периоди, различни от посочените. Независимо от това обстоятелство, от съдържанието на обжалвания акт за прихващане или възстановяване се установява обстоятелството на установени изискуеми публични задължения по декларация образец 6 от 12.12.2011 г. (в размер на 0, 79 лв., 58, 39 лв., 4, 66 лв.), по декларация образец 1 от 12.12.2011 г. (в размер на 244, 80 лв.), по декларация образец 6 от 12.12.2011 г. (в размер на 86, 39 лв., 72, 00 лв.), по декларация образец 6 от 25.10.2011 г. (в размер на 5 лв.), по декларация образец 6 от 14.12.2013 г. (в размер на 644, 64 лв., 389, 59 лв., 223, 65 лв.), по

декларация образец 1 от 23.04.2014 г. (в размер на 97, 80 лв., 48, 00 лв., 27, 50 лв.), по декларация образец 1 от 25.02.2014 г. (в размер на 30, 00 лв.), по декларация образец 1 от 24.03.2014 г. (в размер на 30, 00 лв.), по декларация образец 1 от 23.04.2014 г. (в размер на 30, 00 лв.), по декларация образец 6 от 12.12.2011 г. (в размер на 0, 27 лв., 13, 88 лв., 1, 58 лв., 82, 96 лв., 20, 54 лв., 24, 40 лв.), по декларация образец 6 от 25.10.2011 г. (в размер на 1, 19 лв.), по декларация образец 6 от 14.12.2013 г. (в размер на 72, 27 лв., 43, 52 лв., 29, 35 лв.), ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ от 19.11.2013 г. (в размер на 9, 36 лв.), декларация образец 1 от 27.12.2013 г. (в размер на 0, 10 лв., 0, 05 лв., 0, 03 лв.), декларация образец 1 от 27.01.2014 г. (в размер на 0, 17 лв., 0, 09 лв., 0, 70 лв.), декларация образец 1 от 25.02.2014 г. (в размер на 0, 79 лв., 0, 39 лв., 0, 52 лв.), декларация образец 1 от 24.03.2014 г. (в размер на 0, 35 лв., 0, 17 лв., 0, 28 лв.), декларация образец 1 от 23.04.2014 г. (в размер на 0, 08 лв., 0, 04 лв., 0, 03 лв.), декларация образец 1 от 25.10.2013 г. (в размер на 0, 04 лв.), декларация образец 1 от 25.11.2013 г. (в размер на 0, 27 лв.). По този начин с обжалвания акт за прихващане или възстановяване са определени публични задължения общо в размер на 2296, 63 лв., прихваната е сума от 56, 28 лв. и при определения остатък за възстановяване от 2240, 35 лв. на лицето е определена сума за възстановяване в размер на 0, 00 лв.

По този начин с този акт за прихващане или възстановяване на лицето са определени дължими суми за периоди, следващи периодите 2007 г. и 2008 г., които са били предмет на проверката (за по-голямата точност от събраните по делото доказателства се установява несъмнено обстоятелството, че предмет на проверката са били обстоятелствата по подадените ГДД на лицето за 2007 г. и за 2008 г. (съгласно резолюция за извършване на проверка № 803393/10.05.2008 г. проверката следва да обхване сумите за прихващане/възстановяване по декларация/искане № 010Б5749/30.04.2008 г., съгласно резолюция за извършване на проверка № 1105396/27.10.2011 г. проверката следва да обхване наличието на основания за корекции по ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ с вх. № 010Б7034/30.05.2008 г. и [ЕИК]/27.04.2009 г. поради некоректно попълнени таблици за осигурителния доход, съгласно резолюция за извършване на проверка № 1401464/27.03.2014 г. проверката следва да обхване сумите за прихващане/възстановяване по решение № 480/17.03.2014 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика София“). По този начин с акта за прихващане или възстановяване, издаден в резултат на възложена проверка на лицето, възложена проверка по съдържанието на ГДД за 2007 г. и за 2008 г., на А. А. В. са определени задължения, включително и за 2013 г., 2014 г., 2011 г., които не са били предмет на проверката, възложена с посочените по-горе резолюции за извършване на проверката. С проверка могат да се установяват определени факти и обстоятелства от значение за задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски, като с проверка не могат да се установяват задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски на проверяваното лице.

Съгласно чл. 118, ал. 1 от ДОПК задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски се установяват, изменят и/или прихващат с ревизионен акт. В процесния случай за процесните периоди – 2007 г. и 2008 г. жалбоподателят е декларирала задълженията си с подадени годишни данъчни декларации (ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ от 30.04.2008 г., като на 30.05.2008 г. с декларация вх. № 010Б7034/30.05.2008 г. са били обработени коригиращи данни, определен нов размер на облагаемия доход по чл. 29, ал. 1 от ЗДДФЛ и надвнесен данък по чл. 48 от ЗДДФЛ в размер на 240, 46 лв., декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ, вх. № 01001872/27.04.2009 г., в която е установен надвнесен данък в размер на 9, 89 лв.), била е възложена проверка на обстоятелствата, декларирани в годишните данъчни декларации за двете години, която проверка е приключила с протокол № 803912/11.06.2008 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП София на лицето е възстановена сумата в размер на 240, 46 лв. и с протокол № 901722/16.05.2009 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП София, на лицето е възстановена като надвнесен данък сумата в размер на 9, 89 лв. И двата протокола не са оспорени от лицето, същите са влезли в сила. От съдържанието и на двата протокола се установява, че те са издадени при извършена проверка за възстановяване на надвнесен данък по ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ. Настоящата съдебна инстанция съобразява обстоятелството, че установяването на задължения за данъци и осигурителни вноски следва да се извършва чрез ревизия по смисъла на чл. 110, ал. 2 от ДОПК, съобразно нормата на чл. 129, ал. 3 от ДОПК. Съгласно изречение второ на чл. 129, ал. 3 от ДОПК независимо от извършването на прихващане или възстановяване, включително, когато актът за прихващане или възстановяване е обжалван, задълженията за данъка или задължителните осигурителни вноски подлежат на установяване чрез извършване на ревизия.

В случая от събраните по делото доказателства не се установява това обстоятелство да се е осъществило, доколкото с обжалвания акт за прихващане или възстановяване органите по приходите не само са установили задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски за периоди, които не са били предмет на проверката, възложена с резолюции за извършване на проверка, но са определили задължения за данък върху доходите и задължителни осигурителни вноски, различни от установените с протокол № 803912/11.06.2008 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП София и с протокол № 901722/16.05.2009 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП София, в които изрично е посочено, че лицето няма публични задължения. Действително, от събраните по делото доказателства се установява, че от лицето е била подадена коригираща справка за окончателния размер на осигурителния доход за 2007 г. вх. № 01000033135/12.12.2011 г. (същата не е приложена като доказателство по делото, но страните не спорят относно съществуването ѝ и нейното съдържание), в която е посочен размер на надвнесения данък 256, 46 лв. (за разлика, в подадената ГДД за 2007 г. този размер е 240, 46 лв.). Подобна коригираща декларация е била подадена от

лицето и за 2008 г., вх. № 01000033136/12.12.2011 г., в която е посочен нов размер на облагаемия доход съгласно чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ и посочен надвнесен данък по чл. 43 от ЗДДФЛ – 50, 21 лв. (за разлика, в подадената ГДД за 2008 г. този размер е 9,89 лв.). По подадените от лицето 2 молби – от 29.11.2013 г. и от 18.12.2013 г., чието съдържание беше посочено по-горе е била извършена проверка, резултатите от която са били обективирани в акт за прихващане или възстановяване № 1308021/30.12.2013 г. В този акт е описана фактическата обстановка, описана по-горе в това съдебно решение, като е направена констатацията, че с акт за прихващане или възстановяване от 11.06.2008 г. е възстановена сумата в размер на 240, 46 лв. и не е възстановен данък в размер на 15, 96 лв., с акт за прихващане или възстановяване от 16.05.2009 г. е възстановена сума в размер на 9, 89 лв. и не е възстановен данък в размер на 40, 32 лв. Съгласно чл. 104, ал. 1 от ДОПК след подаването на декларацията, но преди изтичането на законоустановения срок за подаването ѝ, подателят има право да прави промени, свързани с декларираните данни и обстоятелства, основата и определените задължения, като съобразно ал. 3 подадената след изтичането на срока по ал. 1 декларация за промени се смята за неподадена и не поражда правни последици за целите на данъчното облагане.

В процесния случай, от събраните по делото доказателства се установява наличието на подадени коригиращи декларации за двата процесни периода (обстоятелство, което не се оспорва от жалбоподателя, доколкото в жалбата се прави и искането подадените такива коригиращи декларации да се считат за неподадени), но подадени след изтичането на законоустановения срок. Действително, също така чл. 103, ал. 1 от ДОПК предвижда, че при установяване на несъответствия между съдържанието на подадена декларация и изискванията за попълването ѝ или несъответствия между данните в декларацията и данните, получени от органите по приходите от трети лица или администрации съгласно изискванията на данъчното и осигурителното законодателство за подаване на декларации или информация, извън случаите по чл. 101, ал. 4 и чл. 102, ал. 4 от ДОПК, подателят се поканва да отстрани несъответствията в 14-дневен срок от получаване на съобщението. В процесния случай от събраните по делото доказателства се установява, че до А. А. В. е било изпратено съобщение за некоректно попълнена справка за осигурителния доход за периода 01.06.2008 г. и съответно неправилно попълнена данъчна основа и дължим данък, като следва да се подаде коректно попълнена данъчна декларация за 2008 г., декларация образец 6 за 2008 г. (съобщение изх. № 010661100017164/31.10.2011 г.). От събраните по делото доказателства се установява, че на 25.10.2011 г. жалбоподателят е подала молба вх. № 12490825.10.2011 г. за корекция на ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2007 г. и 2008 г., на 16.11.2011 г. отново е подала коригиращи ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2007 г. и 2008 г., на 12.11.2011 г. е подала декларация образец 6 за 2007 г. и 2008 г. При съобразяване на посочените обстоятелства, на нормите на чл. 104, ал. 1 от ДОПК и на наличието на влезли в сила протокол № 803912/11.06.2008

г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП София и протокол № 901722/16.05.2009 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП София, в които изрично е посочено, че лицето няма публични задължения, не може да се сподели изводът за възможността за определяне на различен размер на публичните задължения на лицето за 2007 г. и за 2008 г., дори и при наличието на подадени коригиращи декларации по чл. 104, ал. 1 от ДОПК, подадени от лицето. Нито нормата на чл. 104, ал. 1 от ДОПК, нито пък нормата на чл. 103 от ДОПК може да намери приложение при наличието на влезли в сила актове на органите по приходите, с които се установяват задължения на лицето по подадените ГДД за 2007 г. и за 2008 г.

Налице са влезли в сила актове на органите по приходите, които по същността си имат характеристиката на акт за прихващане или възстановяване, същите не са оспорени от лицето, влезли са в сила. В тази връзка обжалваният акт за прихващане или възстановяване, в частта му, с която се определят публични задължения на лицето, определени по подадените коригиращи декларации, както и в частта му за периодите, извън тези по 2007 г. и по 2008 г. е незаконосъобразен и следва да бъде отменен. Като незаконосъобразен следва да бъде отменен обжалвания акт за прихващане и възстановяване и в частта му, с която е разпоредено прихващане с публични задължения, определени по коригиращите декларации, подадени от лицето през 2011 г., както и в частта му на извършено прихващане с публични задължения на лицето за периоди, извън периодите, които са били предмет на проверката на лицето, възложена с резолюция за извършване на проверка, а именно 2007 г. и 2008 г. Актът за прихващане или възстановяване следва да бъде потвърден само в частта му, с която се постановява, че сумите в размер на 15, 96 лв. за периода 01.01.2007 г. – 31.12.2007 г. с код за плащане 111213 и 40, 23 лв. с код за вид плащане 111213 за периода 01.01.2008 г. – 31.12.2008 г. са неоснователно внесени и следва да се възстановят, доколкото в тази част обжалваният акт за прихващане или възстановяване е благоприятен за лицето.

Настоящата съдебна инстанция съобразява обстоятелството, че по делото е изслушано заключението на съдебно-счетоводна експертиза съобразно указанията, дадени в отменителното решение на Върховния административен съд. Заключението не е оспорено от страните, същото съдържа подробно изложение на фактическата обстановка по спора, но настоящата инстанция го определя като неотнормено по спора (изслушването на това заключение е допуснато, за да бъдат изпълнени указанията, дадени в отменителното решение на Върховния административен съд). Всъщност настоящата съдебна инстанция не би могла да определи точния размер на публичните задължения на жалбоподателя съобразно фактите и обстоятелствата, съдържащи се в обжалвания акт за прихващане или възстановяване, доколкото същият установява публични задължения за жалбоподателя, без да е налице възложена ревизия, при наличието само на издадени резолюции за извършване на проверка, и при установяването на публични задължения на жалбоподателя за

периоди, които не са били предмет на проверката. При липсата на редовно проведено ревизионно производство (каквото е следвало да бъде проведено при условие, че се цели установяването на публични задължения на жалбоподателя) и при наличието на установени публични задължения за периоди, по които не е налице дори издадена резолюция за извършване на проверка, не може за първи път в съдебното производство да се установяват публични задължения на жалбоподателя, още повече, че извършването само на проверка по отношение на жалбоподателя, а не на ревизионно производство несъмнено предполага и непълнота на събраните в хода на проверката доказателства по отношение на лицето.

От страна на жалбоподателя искане за присъждане на разноски не е направено, поради което разноски не се дължат. С оглед на изхода на спора разноски не се дължат на ответника (искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е направено от процесуалния представител на ответника по спора).

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 160, ал. 1, предложение първо от ДОПК съдът,

РЕШИ

ОТМЕНЯ акт за прихващане и/или възстановяване № 1401464/28.04.2014 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП София, в частта му, с която се определят публични задължения на лицето, определени по подадените коригиращи декларации, както и в частта му за периодите, извън тези по 2007 г. и по 2008 г. (публични задължения по декларация образец 6 от 12.12.2011 г. (в размер на 0, 79 лв., 58, 39 лв., 4, 66 лв.), по декларация образец 1 от 12.12.2011 г. (в размер на 244, 80 лв.), по декларация образец 6 от 12.12.2011 г. (в размер на 86, 39 лв., 72, 00 лв.), по декларация образец 6 от 25.10.2011 г. (в размер на 5 лв.), по декларация образец 6 от 14.12.2013 г. (в размер на 644, 64 лв., 389, 59 лв., 223, 65 лв.), по декларация образец 1 от 23.04.2014 г. (в размер на 97, 80 лв., 48, 00 лв., 27, 50 лв.), по декларация образец 1 от 25.02.2014 г. (в размер на 30, 00 лв.), по декларация образец 1 от 24.03.2014 г. (в размер на 30, 00 лв.), по декларация образец 1 от 23.04.2014 г. (в размер на 30, 00 лв.), по декларация образец 6 от 12.12.2011 г. (в размер на 0, 27 лв., 13, 88 лв., 1, 58 лв., 82, 96 лв., 20, 54 лв., 24, 40 лв.), по декларация образец 6 от 25.10.2011 г. (в размер на 1, 19 лв.), по декларация образец 6 от 14.12.2013 г. (в размер на 72, 27 лв., 43, 52 лв., 29, 35 лв.), ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ от 19.11.2013 г. (в размер на 9, 36 лв.), декларация образец 1 от 27.12.2013 г. (в размер на 0, 10 лв., 0, 05 лв., 0, 03 лв.), декларация образец 1 от 27.01.2014 г. (в размер на 0, 17 лв., 0, 09 лв., 0, 70 лв.), декларация образец 1 от 25.02.2014 г. (в размер на 0, 79 лв., 0, 39 лв., 0, 52 лв.), декларация образец 1 от 24.03.2014 г. (в размер на 0, 35 лв., 0, 17 лв., 0, 28 лв.), декларация образец 1 от 23.04.2014 г. (в размер на 0, 08 лв., 0, 04 лв., 0, 03 лв.), декларация образец 1 от 25.10.2013 г. (в размер на 0, 04 лв.), декларация

образец 1 от 25.11.2013 г. (в размер на 0, 27 лв.), както и в частта му на извършено прихващане със сумата от 56, 28 лв., като незаконосъобразен.

ПОТВЪРЖДАВА акт за прихващане и/или възстановяване № 1401464/28.04.2014 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП София, в частта му, с която се постановява, че сумите в размер на 15, 96 лв. за периода 01.01.2007 г. – 31.12.2007 г. с код за плащане 111213 и 40, 23 лв. с код за вид плащане 111213 за периода 01.01.2008 г. – 31.12.2008 г. са неоснователно внесени и следва да се възстановят.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с връчване на преписи по реда на чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ